Proletari din toate țările, uniți-vă !

Pentru gloria poporului și înflorirea României socialiste, pentru cauza partidului — înainte !

Scînteia pionierului

GAZETĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Anul XVII nr. 50 (1094) * miercuri 14 decembrie 1966 * 8 pag. 30 bani

Urcuș

Ce liniște ciudată s-a așternut în clasă ! Și doar tovarășul diriginte n-a rostit nici un cuvînt fermecat. A spus doar atît :

— Încheiem deci trimestrul întîi, copii!

A deschis catalogul la prima filă, apoi a adăugat : Vă rog să păstrați cea mai deplină liniște. Mai am de notat cîteva medii... Privirile sînt îndreptate, toate, spre catedră și spre carnetele de note, care, așa cum stau stivuite, o încadrează ca niște turnuri de cetate.

Cineva, o fetiță, șoptește misterioasă, ca pe o mare descoperire.

— Chiar, a trecut trimestrul întîi și — a venit iarna !

De fapt nu era nici o noutate. Dar rostit de tovarășul diriginte, orice adevăr pare mai adevărat.

Că a trecut un trimestru ne poate confirma și nucul de lîngă fereastra casei, care în toamnă se semețea cu o coroană stufoasă, încărcată de fructe cu miezul dulce, iar acum stă zgribulit în haina prea subțire, pe care i-a dăruit-o prima zăpadă. Că ne aflăm în alt anotimp ne-o poate spune chiar cuierul clasei, care în toamnă respira în voie, ignorat de toată lumea, iar acum se înăbușe, sub mulțimea de paltoane și căciuli multicolore.

Dar un trimestru este pur și simplu un anotimp ? Iar ceea ce se schimbă este numai decorul ? Și timpul a trecut numai așa, ca să treacă, și să înregistreze într-o bună zi o temperatură a apei, care permite patinelor viraje spectaculoase ?

Nu, nu e de loc așa ! Într-un trimestru manualele școlare, care în toamnă erau doar niște cărți cu titluri ciudate și cu pagini misterioase, v-au dezvăluit pînă la urmă multe din tainele lor și v-au aprins în priviri acele lumini ale culturii și inteligenței, ale bucuriei unor izbînzi și ale setei de noi cuceriri.

Poate aparatele de măsurat vor înregistra că într-un trimestru ați mai crescut cu 2 sau cu 3 cm. Dar tot atît vă vor bucura și alte cifre, care ne conving că timpul a trecut cu folos. Pe coloanele carnetelor de note s-au aliniat, rînd pe rînd, ca niște soldați, șiruri de note. De multe note bune. Nota 10 din dreptul rubricii **istorie,** ne-ar putea povesti că posesorul ei a ajuns victorios la finele complicatului itinerariu străbătut de Alexandru Macedon, fără alt alai, decît propria-i muncă perseverentă ; iar aceeași cifră din dreptul **chimiei** o să ne convingă că nucleele „voinței" și „pasiunii" au o foarte mare forță de atracție. Și dacă printre aceste coloane s-o fi strecurat și vreo cifră șubredă, care iese din rînd, cineva trebuie neapărat să spună : **atenție, regrupați-vă. alinierea trebuie să fie perfectă !**

Vedeți ? Timpul nu trece numai așa, să schimbe anotimpurile. Iar drumurile voastre zilnice de acasă la școală, înmulțite cu numărul zilelor dintr-un trimestru, reprezintă mai mult decît un rezultat exprimat în kilometri : **el este o parte dintr-un an școlar și dintr-un drum mult mai lung,** al pregătirii pentru viață. Pe acest drum săgețile tuturor indicatoarelor arată o singură direcție : **înainte !**

Și pentru că în orice urcuș popasul este absolut necesar, iar în cazul nostru și binemeritat, să poposim acum în... VACANȚĂ !

Constanța NICULESCU



Alegerea măștilor de carnaval e un lucru la fel de distractiv ca însuși carnavalul.

CITIȚI ÎN ACEST NUMĂR :

UN VAPOR PORNEȘTE-N LARG

Un vapor se pregătește să pornească în larg. Pe două rînduri, perfect aliniați și în ținută de sărbătoare, pe punte se află marinarii. De 14 ani fiecare, ei par — și sînt mai înalți, mai puternici și mai arămiți de soare și de vînt decît cei din fața lor, și ei tot pe două rînduri, la fel de bine aliniați și în aceleași uniforme frumoase, numai că mai scunzi, mai mici, să tot aibă fiecare între 9—10 ani și fără însemnele pe care le au ceilalți. Cu toții cîntă în același glas, cu aceeași bucurie :

„...Azi e zi de sărbătoare..."

Într-adevăr, azi e zi de sărbătoare pentru toți acești mici marinari. Pe fundalul glasurilor lor cristaline și-al albastrului mării, doi marinari mai... în vîrstă, aduc două drapele : al patriei și al detașamentului lor. Cînd drapelele ajung în fața lor, pe punte, în liniștea adîncă dimprejur, răsună clară, răspicată, vocea comandantului portului :

— Pentru gloria poporului și înflorirea României socialiste, pentru cauza partidului — înainte !

— Tot înainte ! — răsuna răspunsul.

Ascultați acum cît de frumos vorbește comandantul despre cei mici. Numai cuvinte de laudă despre fiecare : Arsenie Dan — silitor și disciplinat, bun tovarăș cu toți ceilalți; Buzatu Diana și Caramfil Diana — cuminți, foarte bune la învățătură, îndrăgostite de activitățile culturale; Negulescu Vladimir — matematician renumit între colegii lui ; Pau Cristian — premiant la toate — și la învățătură, și la disciplină, și la inițiativă. Și așa, pe toți 12 îi recomandă ca fiind demni și bine pregătiți să-și ocupe posturile pe puntea vaporului. Ce rostesc oare acum cei mici, cu glasuri tremurate de emoție, dar cît pot ei mai solemne : „Voi învăța și voi munci pentru a deveni fiu de nădejde al patriei mele..." Rostesc legămîntul prin care promit credință poporului, partidului, că vor respecta neabătut toate îndatoririle ce le vor reveni. Și iată-i, priviți-i cum, sub ochii noștri, se transformă în... marinari, asemeni celor mai mari decît ei, cîntînd cu toți în cor :



„...Vreau să pot și eu,
Să ajut unde e greu...".

în timp ce comandantul le leagă la gît cravatele roșii asemeni unor flăcări purpurii.

Flori, felicitări, marinarii mai... în vîrstă le împărtășesc din experiența lor, părinții, profesorii îi sfătuiesc cum să se comporte și cum să muncească în noua lor calitate. Motoarele prind să duduie. Se ridică ancorele. Marinarii cei de 14 ani coboară pe țărm, cu liniștea și siguranța celor care știu că au lăsat vaporul pe mîini bune. Coboară și părinții. Și vaporul se avîntă spre larg. De pe puntea lui continuă să răsune cîntecul :

„Viața nouă ne îndeamnă
Să dăm visurilor glas..."

★

Toate acestea nu s-au petrecut pe malul mării, și nici în vreun port, ci într-o sală de clasă a Școlii generale „Vasile Alecsandri" din Capitală. Pionierii clasei a VIII-a A au predat ștafeta în mîinile celor dintr-a III-a A. „Vaporul" acestui detașament, avînd pe punte noii pionieri, s-a avîntat sigur, condus cu pricepere, pe apele atît de frumoase și bogate în întîmplări și învățăminte ale vieții pionierești.

Constantin DIACONU

Alegeri pionierești

CEA MAI FRUMOASĂ DUMINICĂ



Colectivul de conducere la sfat.

E poate ultima duminică din acest început de iarnă, în care soarele, nețiînînd seamă de luna decembrie, de babe Dochii — cîte-or fi pe lume — și-a trimis năvalnic razele lui, căldura și, o dată cu ele, o dorință, o dorință nesfîrșită să cutreieri străzile, să te bucuri. Într-o asemenea zi, în curtea Liceului nr. 24 din București s-au adunat, aproape 800 de pionieri.

Trompetiștii, toboșarii, garda drapelelor și pionierii

Deodată, din mijlocul copiilor se desprind patru trompetiști care, ca la paradă, dau semnalul de începere a adunării. Cele 25 de detașamente, în ritmul cadentat al tobelor, pătrund în marea sală de festivități. Alexandrescu Silvia, fosta președintă de unitate, comandă drepți, pentru aducerea drapelelor. Trompetiștii dau onor drapelelor. Pe acest cîntec, garda intră în sală purtînd drapelele.

Preludiu

Comandantul unității, tovarășa Maria Călin, vestește că la toate cele 25 de detașamente, au avut loc adunările de alegeri. Că s-au ales, în conducerea detașamentelor 112 pionieri, dintre cei mai buni copii, dintre cei mai silitori, dintre cei mai respectați. În comandamentul unității vor fi 12 pionieri și un președinte. Zile, poate multe zile, copiii aceștia adunați acum, într-un moment atît de solemn, s-au gîndit pe care dintre cei aproape 800 de pionieri îl vor alege. Cel mai bun dintre ei toți !... Băieții se gîndeau la un băiat... Fetele se gîndeau la o fată... Și băieții, și fetele se gîndeau la un copil bun, prieten bun cu ei toți, autoritar, dar mai ales... să fie foarte simpatizat. Să-ți facă plăcere să colaborezi cu el. Să aibă idei și să-i placă sportul. Să învețe foarte bine. Și căruia, neapărat, să-i dăruiască flori. Un buchet mare de flori. Două fete, Enescu Ruxandra și Popa Sanda din clasa a VI-a E, colege de bancă și prietene din clasa întîi, nu se puteau hotărî care dintre ele să dăruiască buchetul de flori. Dacă e băiat, cum să-i dea ea, o fată... un buchet de flori ! Au tras la sorți. Sanda va da florile.

Nota 10, patinele și... cărțile de aventuri

În comandamentul unității figurează mulți copii buni. Ratușnii Irina (campioană republicană la înot), Mogoș Dana, Petreanu Marius, Boncuț Dan, Doicaru Tania, Teodorescu Ioana, Morar Dorin, Pașcanu Liliana, Alexandrescu Silvia, Ciobanu Zoia și Paraschiv Pavel.

Ca președinte de unitate... Cineva a rostit un nume : Enescu Ruxandra. „Învață foarte bine, este disciplinată, modestă, autoritară..." Această mică încercare de caracterizare n-a mai putut fi continuată. Urale, aplauze, o bucurie de nedescris : adeziune totală cu Ruxandra ! Numai o fată, cu ochii imenși și părul strîns în două floricele, ca două mici codițe, nu putea scoate nici un cuvînt : era... Ruxandra. Cei apropiați de ea au îmbrățișat-o, i-au strîns mîna ca unui adevărat prieten. Ceilalți n-aveau nevoie de gesturi. Bucuria lor era dovada că Ruxandra este fetița care va conduce bine treburile unității. Sanda i-a înmînat buchetul de flori : o crizantemă galbenă și foarte multe crizanteme albe !

Dar cine este de fapt Ruxandra Enescu ?

— Am 12 ani — ne-a spus ea, după adunare. I-am împlinit la 31 august.

— Înveți bine ? — am întrebat-o noi.

— Da, cred că da... De obicei — 10. Și foarte rar — 9.

— Ce vrei să te faci cînd vei mai crește ? — am întrebat-o din nou.

— Toată lumea îmi pune aceeași întrebare... Nu știu încă. Știu numai că acum îmi place să mă joc, îmi place să patinez, îmi place să merg la cinematograf și mai știu că mă pasionează grozav literatura de aventuri. Dumneavoastră ce credeți, ce mă pot face eu cînd voi fi mare, cu asemenea... pasiuni ?

Pe urmele strămoșilor

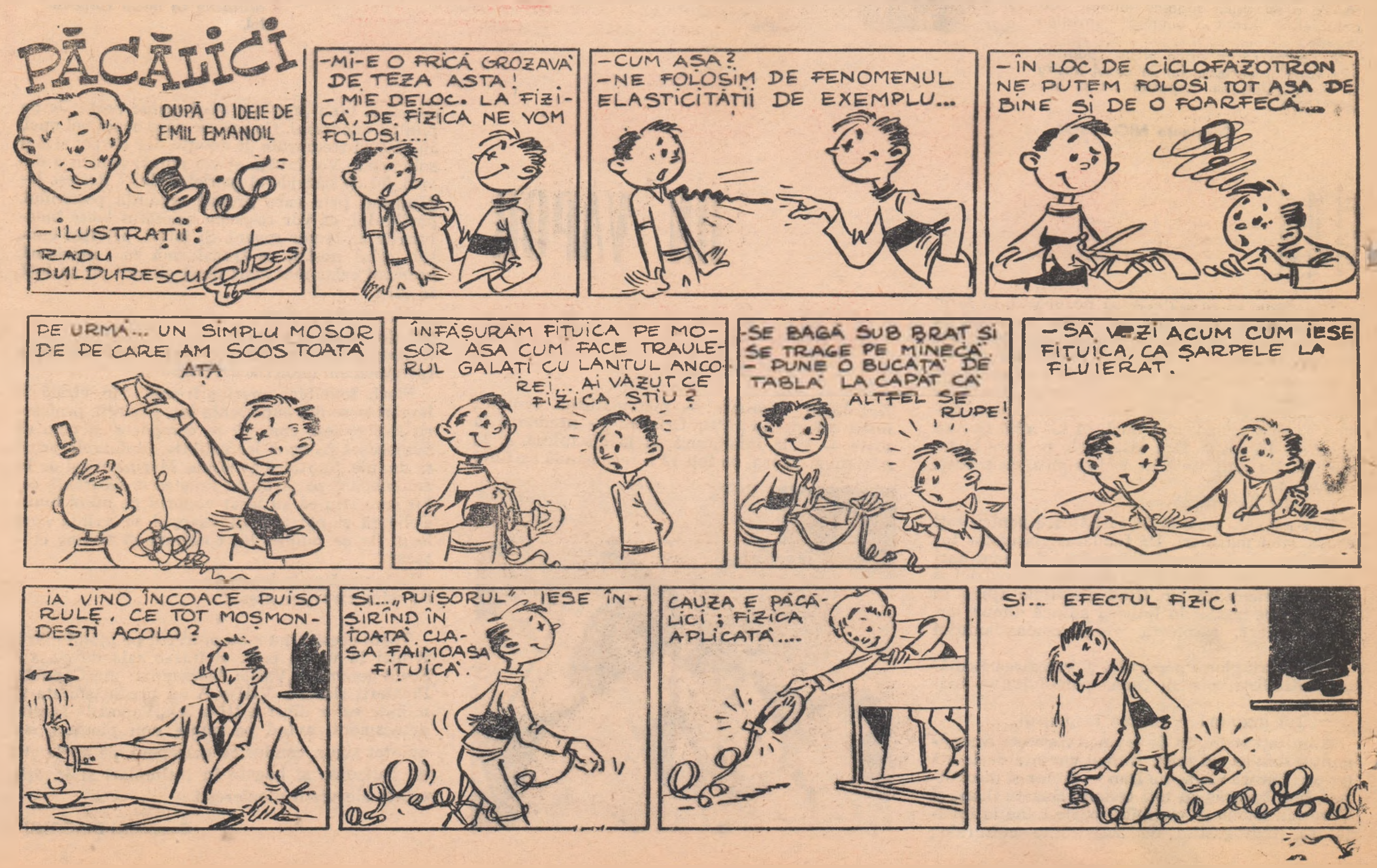
După adunare, comandamentul unității s-a întîlnit într-o ședință de lucru. Au vrut să vadă, să cunoască toți propunerile mai interesante din programele de activități ale detașamentelor. Să hotărască cine va răspunde de îndeplinirea sarcinilor, ce revin în organizarea acțiunilor pe unitate. *„Pe urmele strămoșilor"* este tema unei excursii a pionierilor din clasa a V-a. Ei vor merge la *Constanța, Istria, Adam Clisi*... Această investigație în trecutul îndepărtat al strămoșilor se va încheia în București, la *Expoziția „Dezvoltarea științei în România"*. Bineînțeles, excursiile n-au fost uitate : Sinaia și Argeș. Comandamentul unității are sarcina să se ocupe de îndeplinirea în bune condiții a acestor acțiuni. *În ce privește unitatea, comandamentul se va ocupa de desfășurarea în cele mai bune condiții a activității în cele 17 cercuri pe materii în care sînt cuprinși 440 pionieri. La Observatorul astronomic, Muzeul de istorie a orașului București, la case memoriale, la Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa", Grădina zoologică, — vor merge cît mai mulți pionieri care și-au manifestat aceste dorințe. Și cum sportul nu poate fi uitat, în unitate se vor organiza concursuri la gimnastică, volei, handbal, atletism, șah, finala urmînd să aibă loc în cinstea „Zilei pionierului".*

Sarcini, îndatoriri, răspunderi...

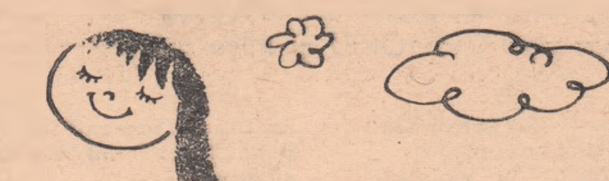
Așadar, noul comandament al unității și-a început activitatea.

Succes și acțiuni cît mai interesante, copii !

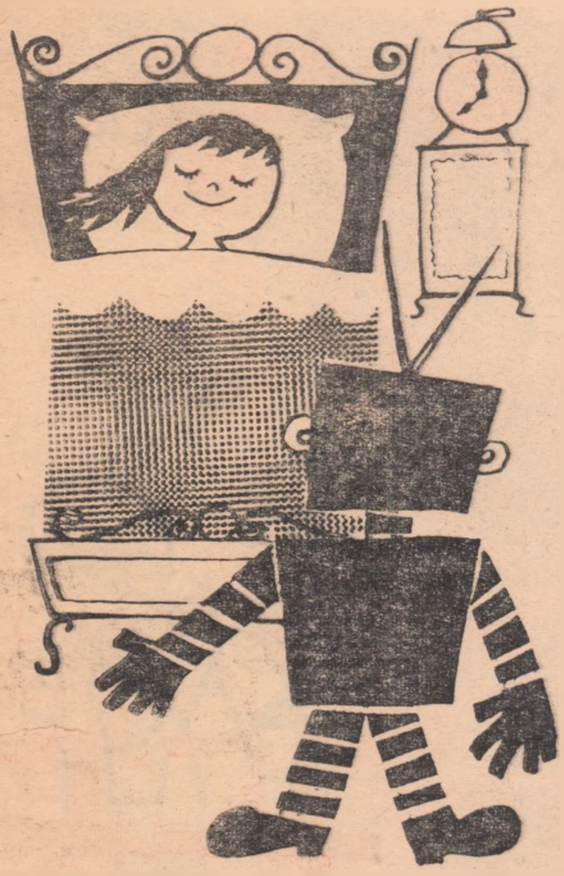
Elena SKIBINSKI



FETIȚA, robotul și ... alții



O schiță de: Mircea SÎNTIMBREANU



Cred că a fost darul bunicii. De cînd o chinuia din nou reumatismul, stătea mai mult în pat, citea fel de fel de reviste, asculta emisiunile de știință de la radio și poate că, la un moment dat, sătulă să tot croșeteze, s-a apucat să-l meșterească. Da, cred că a fost darul bunicii. Era atît de bună și de grijulie cu fetița încît de bunăseamă cînd și-a dat seama că n-o mai poate ajuta ca pînă atunci, a inventat robotul cu pricina.

Fapt este că într-o bună dimineață, după ce deșteptătorul își istovise puterea, iar fetița, zidită între perne, se pregătea să-și prelungească somnul, la patul ei nu mai veni bunica să o ia în brațe și să o ducă la baie, ci... Robotul.

Mormăia cu o voce blîndă, ce semăna grozav cu cea a bunicii, parcă nițel mai înfundată:

— Hai, fetițo, deschide ochii. E ora 7...

Fetița clipi nedumerită, apoi se sperie.

— Cine ești tu?

— Robotul tău. De acum încolo eu o să am grijă de tine. Hai să ne spălăm ochișorii. Uite, îți potrivesc apa la robinet, îți întind pasta de dinți pe periuță, te pieptăn, îți încălzesc prosopelul... Toate acestea le făcea bunica, dar eu le fac mai repede, observi? Am și isprăvit. Și, în timp ce tu dormeai, ți-am făcut ghiozdanul, ți-am lustruit pantofii, ți-am găsit ciorapii desperechiați. Știi unde era unul? Sub covor. Tu nu l-ai fi găsit niciodată. Eu rezolv într-o clipită sute de lucruri.

Robotul înălță nasul și fornăi ușor.

— Simți ceva? E aroma cafelei. Te așteaptă aburind în ceșcuță. Și dacă vrei frișcă, spune-mi Cît ai bate din palme ți-o și procur. Spune-mi tot ce vrei, nu te jena. Știu, de pildă, că în timp ce ai tăi îți înnodau, ori mai degrabă, îți deznnodau șireturile, obișnuiai să îți mîngăi pisoiul. Dacă vrei, îți aduc toți motanii din cartier, să știi. Eu sînt mai perfecționat decît orice bunică.

— Așa e! se bucura fetița. Ești grozav! Îmi știi toate gusturile și îmi îndeplinești toate dorințele N-o să mai am nevoie de nimeni, afară de tine. Nici nu-mi vine să cred: în cinci minute sînt gata de plecare. Mi-a mai rămas atîta timp, că nici nu știu ce să fac.

— Treci pe la bunică, o sfătui Robotul.

— Aș! O să mă trimită după pîine.

Robotul rîse.

— Pîine? Am adus eu. Ți-am făcut și sandvișurile pentru recreația mare, le-am pus în punga de celofan. Altceva ce mai vrei?

— Nimic, răspunse fetița.

— Bine, vorbi liniștit Robotul, atunci e rîndul meu. Vreau să mănînc.

— Da? N-ai decît, încuviință fetița. Frigiderul e plin.

Robotul clătină din cap.

— Nu, nu e pentru mine. Eu nu mănînc nici brînză de vaci, nici slănină, nici sardele...

— Dar ce?

— Curent electric. Mie foame de curent, o, dar ce foame! Aș fi în stare să mănînc tot curentul din oraș.

— Tot? se miră amuzată fetița.

— Tot?

— Mănîncă-l sănătos, rîse fetița și, punîndu-l la priză, plecă.

Robotul nu mințea. Îi era o foame cumplită, îi zăngăneau măruntaiele și, timp de un ceas și mai bine, înghiți tot curentul orașului. Tramvaiele și troleibuzele se opriră locului, mașinile din fabrici se înțepeniră și ele, cinematografele își evacuară spectatorii. Lifturile rămaseră între etaje, prin case aparatele electrice zbîrnîiau neputincioase; apoi tăcură, inerte.

Fetița nu știa nimic. Cînd, la prînz se întoarse acasă, întrebă:

— Te-ai săturat?

— Da, răspunse Robotul, dar acum mi-e sete. Pune-mă la robinet. Mi-e sete, o, dar ce sete!... O să beau toată apa din oraș.

— Toată?

— Toată!

— Bea-o sănătos, rîse fetița. Dacă mi-e sete, eu o să beau sirop.

Robotul nu se lăuda nici de data asta. Și, în timp ce fetița își vedea de lecții, tot orașul rămase fără apă. În băile publice oamenii rămăseră acoperiți de clăbuc, găinile puse la fiert sfîrîiau afumate, gospodinele alergau de la o cișmea la alta.

Abia într-un tîrziu, cînd Robotul își potoli setea, apa începu din nou să curgă. Afară se însera, iar Robotul spuse.

— Mi-e frig de cum dă seara. Leagă-mă de calorifer. Dar o să iau toată căldura orașului, să știi.

— Să fii sănătos, rîse fetița.

Într-adevăr, orașul rămase fără căldură în acea seară. Și era un frig de trosneau pietrele.

În camera fetiței era însă cald ca în baie și, pe covor, ea se juca cu Robotul.

— Mi-ai dat totul, îți dau și eu totul, spunea încălzit și generos Robotul. Spune-mi ce vrei, nu te sfii. Îți pot aduce munți de portocale, o pădure de brazi cu veverițe cu tot, cai verzi pe pereți, orice dorești.

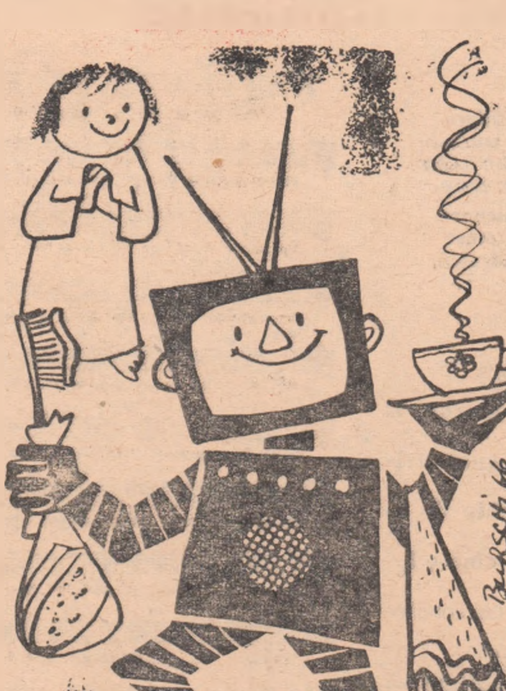
— Vreau să dorm. Am obosit, răspunse fetița.

— Te cred, oftă Robotul. Am obosit și eu, dar nu pot dormi. Pentru asta ar trebui să-mi spui tu ceva...

— Ce? întrebă fetița căscînd.

— Ceva foarte simplu. Un cuvînt bun, frumos.

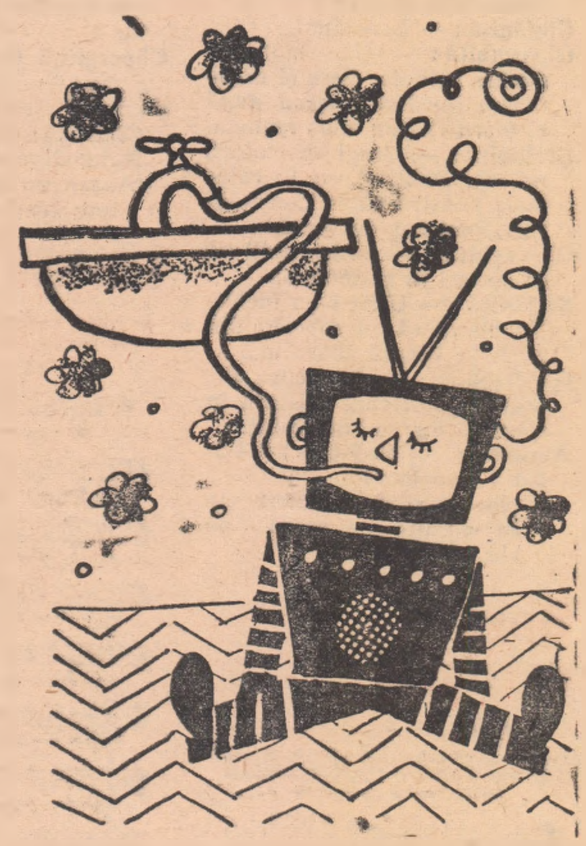
Fetița se strîmbă enervată.



— Vorbești prostii! Lasă-mă să dorm, mi-e somn, și se vîrî în pat mormăind, pe jumătate adormită: Auzi, ce mofturos! Nesătulul! După ce îi dau toată lumina, apa, căldura din oraș, mai are pretenții. Marș, cară-te de aici...

Și Robotul plecă. De fapt, el ar fi vrut, într-adevăr, un lucru foarte simplu. Doar un cuvînt bun și frumos. El ar fi vrut să-i spună: „Noapte bună"; sau „Mulțumesc"; sau „Pe mîine"... Fetiței însă nici nu-i trecea prin minte. Spunea atît de rar aceste vorbe! Dar și Robotul era un mofturos, nu-i așa? Nu-i ajungea că îi dăduse totul... Tot ce nu era al ei...

Plecă, așadar, și se făcu din ce în ce mai mic. Mai mic decît ghemul de lînă al bunicii. Nu-i exclus să fii intrat chiar în ghem, că prea se



Desene: G. BURSCHI

încurcase dintr-o dată, iar bunica ofta și se necăjea. Dar poate nu era totuși acolo, căci atunci cînd tot ghemul fu descurcat, nici urmă de Robot.

A doua zi, după ce deșteptătorul își istovise toată puterea, iar fetița, zidită între perne, se pregătea să-și prelungească somnul, la patul ei veni bunica.

— Hai, fetițo... Sus! Hai să ne spălăm ochișorii... Uite, ți-am potrivit apa la robinet, ți-am întins pasta de dinți pe periuță, ți-am încălzit prosopelul...

— Lasă-mă-n pace! mîrîia pe jumătate adormită fetița. Las' că vine Robotul. Le face el toate mai bine și mai repede ca tine... Du-te, du-te de aici!

Dar Robotul nu se mai ivi, iar bunica nu contenea să o tragă de picioare.

— Hai, fetițo, deschide ochii!... E ora 7!

La orizont... vacanța!

Se apropie vacanța! Pe tot cuprinsul patriei pionierii și școlarii au început pregătirile. În com. Cernele — orașul Craiova, ne scrie corespondentul nostru Ciulin Oltița, pionierii și școlarii sînt... în repetiție. Pentru vacanță pregătesc o serbare. De aceea în timpul liber ei repetă cîntece, poezii și o scenetă. Programul nu vi-l spun... surpriză!

Și de la corespondenta noastră Dejeu Mariana am aflat vești. Pionierii și școlarii de la Școala generală din com. Poieni, raionul Huedin, pregătesc un carnaval, învață cîntece și poezii, glume și ghicitori, se gîndesc cum să-și împodobească sala și... lucrează costume și măști. Cînd în pas de vals va începe parada costumelor, la aplauzele spectatorilor, le adăugăm și pe ale noastre.

Pentru serbarea pomului de iarnă

SPECTACOL DE ESTRADĂ ÎNTR-UN ACT DE:

Angel GRIGORIU și Romeo IORGULESCU

MUZICA DE:

George GRIGORIU și Mișu IANCU

(La fața de cortină intră Gheorghiță și cu Ștefăniță, cei doi reporteri plini de vervă).

Gheorghiță : — Eu sînt Gheorghiță !

Ștefăniță : — Eu sînt Ștefăniță !

Amîndoi : — Doi reporteri iscusiți,
Printre pionieri vestiți.

Gheorghiță : — Avîntați,

Ștefăniță : — Însetați

Gheorghiță : — De știri,

Ștefăniță : — Descoperiri,

Amîndoi : — De fapte noi
Și amîndoi
Sîntem ași în arta reportajului
La „Scînteia pionierului" !
Ultima noastră misiune
Ne convine de minune :

Gheorghiță : — Am fost trimiși în Constelația „Pomului de iarnă".

Ștefăniță : — Unde va avea loc un carnaval...

Amîndoi : — Să facem un reportaj senzațional !

Gheorghiță : — Și acum spre constelație plecăm !

Ștefăniță : — Decolăm !

Gheorghiță : — Un moment, s-aduc racheta. **(Iese și se-ntoarce imediat trăgînd după el o sanie).** Am adus racheta.

Ștefăniță : — Dragi spectatori, ne veți însoți și voi în călătoria noastră către Constelația „Pomului de iarnă".

Gheorghiță : — Închipuiți-vă că sînteți în cosmonavă.

Ștefăniță : — Ușile s-au închis, fiți atenți să nu coborîți din mers în timpul zborului...

Gheorghiță : — Așa cum fac unii pionieri care coboară în timp ce merge tramvaiul.

Amîndoi : — 10-9-8-7-6-5-4-3-2-1-0, decolăm !

(Un grup de pionieri vin cu săniuțe, se așază pe ele, și cîntă).

Spre carnaval



Toarce azi al bolții caier
Și zăpadă e cît vrei,
Zboară fulgi zglobii prin aer
Și zburăm și noi cu ei.

Fulgii parcă sînt confete
Și omătu-i argintat,
Săniuțele-s rachete,
Noi zburăm neîncetat.

Toți cu fața-mbujorată
Pe sub zarea de cristal,
Ca fulgerul hop, îndată
Noi vom fi la carnaval !

(Se deschide cortina. În scenă — un pom de iarnă frumos împodobit. Lîngă pom stă o fată în picioare, în chip de paj. Intră cei doi reporteri curioși. Își scot blocnotesurile).

Ștefăniță (scrie) : — Un pom minunat...

Fata : — Cine sînteți voi ?

Gheorghiță : — Reporteri la „Scînteia pionierului".

Fata : — Da ? Voi sînteți ? Bine-ați venit la carnavalul nostru. **(Rupe din pom un plic. Îl dă reporterilor).** E pentru voi.

Amîndoi : — Mulțumesc ! **(Îl desfac repede).** Niște versuri.

Gheorghiță (citește) : — Noi vă dorim neapărat
Să scrieți reportaj de soi,
Să nu îl scrieți complicat
Și să-nțelegeți numai voi !

Ștefăniță (tușind) : — Bine, dar noi sîntem iscusiți...

Gheorghiță : — Vestiți...

Fata : — Și modești !

Ștefăniță : — Ce invitați aveți ?

Fata : — Mulți.

Gheorghiță (lui Ștefăniță) : — Scrie !

Ștefăniță (scrie) : — „Invitați mulți".

Fata : — Din diverse constelații.

Gheorghiță (scrie) : — „Din diverse constelații".

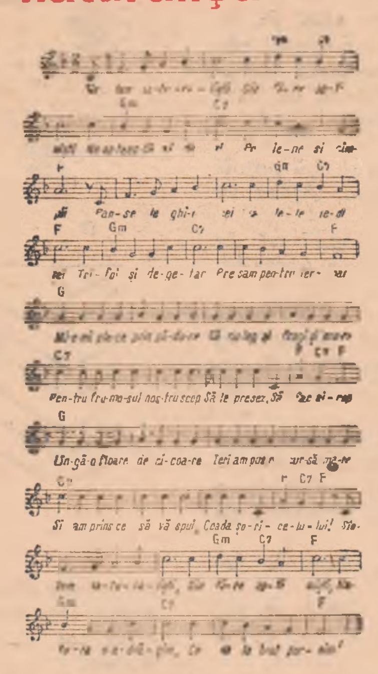
Fata : — Uite, chiar vin cei din Constelația Naturaliștilor !

Gheorghiță (lui Ștefăniță) : — Scrie !

Ștefăniță (scrie) : — „Uite... Chiar vin cei din Constelația Naturaliștilor !"

(Apare un grup de băieți și fete care cîntă) :

Sîntem naturaliști



Sîntem naturaliști,
Din fire optimiști,
Ne-așteaptă zi de zi
Poiene și cîmpii,

Pansele, ghiocei,
Lalele, dediței,
Trifoi și degetar
Presăm pentru ierbar.

— Mie-mi place prin pădure
Să culeg și fragi și mure...
Pentru frumosul nostru scop
Să le presez, să fac sirop.

— Lîngă o floare de cicoare,
Ieri am pus o cursă mare
Și am prins, ce să vă spui,
Coada... șoricelului !

Sîntem naturaliști,
Din fire optimiști,
Natura o-ndrăgim,
Cu ea la braț pornim !

(Intră un altul, singur. E Costel).

Costel (Cu mîinile la gură strigă) : — A... o... oo !

Toți (Îi răspund în chip de ecou). — A... o... o...

Ștefăniță : — Acesta cine e ?

Fata : — Costelaș.

Gheorghiță : — Din ce constelație ?

Fata : — O să vedeți.

Gheorghiță (lui Ștefăniță) : — Scrie !

Ștefăniță (scrie) : — „O să vedeți..."

(Costel va spune monologul și, la sfîrșitul fiecărei fraze, toți cei prezenți vor repeta ca un ecou ultimile silabe).

Ecoul

(monolog)

Costel : — Nu mă cunoașteți ? Nu că mă laud, dar sînt un elev exemplar. Din clasă de la noi sînt cel mai cuminte.

Ecoul : — Minte... minte... minte...

Costel : — Eu mă port frumos cu cei mai mici... Nu-i bat niciodată. Și de la principiul ăsta nu mă voi abate...

Ecoul : — Bate... bate... bate...

Costel : — Cînd m-a văzut maică-mea cum ocrotesc eu copiii, m-a felicitat, mi-a spus : „Bravo, ai să vezi tu, Costele !"

Ecoul : — Stele... stele... stele...

Costel : — Eu nu sînt ca alții... La teze nu copiez niciodată. Vă dau cuvîntul...

Ecoul : — Vîntul... vîntul... vîntul...

Costel : — Cînd plec la școală, ajut oamenii în vîrstă să treacă strada, frățioare !

Ecoul : — Oare... oare... oare...

Costel : — Acasă, o ajut pe mămica la treburi... În fiecare zi mă duc la piață, să-i cumpăr cartofi, conopidă, mărar...

Ecoul : — Rar... rar... rar...

Costel : — Și cu surioara mea mă înțeleg bine. Sîntem ca două turturele...

Ecoul : — Rele... rele... rele...

Costel : — La masă mă sacrific pentru ea. Îi las bucățile cele mai gustoase...

Ecoul : — Oase... oase... oase...

Costel : — Cînd merg la mătușa mea în vizită nu sparg veioza, nu pun dulceață în televizor... De aceea nu mă miră, ce dragoste îmi arată mătușa...

Ecoul : — Ușa... ușa... ușa...

Costel : — Și, în sfîrșit, vă rog să știți că tot ce v-am spus e adevărat, nu e poveste...

Ecoul : — Este... este... este !

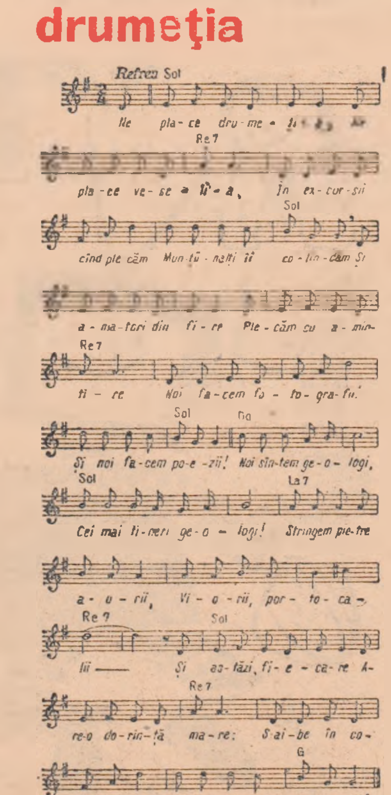
Ștefăniță (scriind) : — „Printre invitați s-a aflat și un pionier dintr-o constelație mai puțin cunoscută..."

Gheorghiță (scriind) : — „Constelația minciunii..."

Fata : — Sosesc invitații din Constelația Drumeției !

(Apare un grup de fete și băieți care cîntă) :

Ne place drumeția



Ne place drumeția,
Ne place veselia,
În excursii cînd plecăm,
Munții 'nalți îi colindăm.

Și amatori din fire
Plecăm c-o amintire.

— Noi facem fotografii !
— Și noi facem poezii !

— Noi sîntem geologi,
Cei mai tineri geologi !
Strîngem pietre aurii
Viorii, portocalii.

Și astăzi, fiecare
Are o dorință mare :
S-aibă-n colecția lui
Chiar și „Piatra Craiului".

Fata : Notați și subliniați, sosesc prietenii noștri dragi din Constelația Notelor Mari. **(Un grup de băieți și fete apare pe scenă, cîntînd pe melodia „Pescarul amator") :**

Sîntem din Constelația
„Elevii silitori",
De cît mai multe note mari
Noi sîntem amatori !...

Gheorghiță : — Cu alte cuvinte, voi sînteți din Constelația Notelor Mari ?...

Toți : — Da !

Ștefăniță : — Cum, la voi nu există note mici ?

Elev silitor 1 : — Note mici ? Ce sînt alea, note mici ?

Fata : — Simplu : notele care... nu sînt mari !

Elev silitor 2 : — Cum așa ? Cînd se obțin note mici ?

Gheorghiță : — Atunci cînd nu știi.

Elev silitor 1 : — Cînd nu știi ?

Elev silitor 2 : — Cum adică să „nu știi" ?

Ștefăniță : — Cînd te întreabă profesorul și în loc să vorbești, taci.

Elev silitor 3 : — Păi de ce să taci ?

Gheorghiță : — Că nu știi.

Elev silitor 2 : — Nu... așa ceva noi nu știm !...

Fata : — Și cum faceți să aveți numai note mari ?

Elev silitor 1 : — Simplu : învățăm !

Gheorghiță : — Aveți dreptate, e limpede ca bună ziua.

Ștefăniță : — Și cînd deschideți cartea nu vă prinde așa o moleșeală ?

Elev silitor 3 : — Ce este aceea moleșeală ? Caută, te rog, în dicționar !...

Elev silitor 1 (caută în dicționar) : — Așa... moleșeală... (mormăie)... poftă de somn... leneș... Vezi pagina 258... cuvîntul „leneș"... Asta ce-o mai fi însemnînd ?... Așa... leneș : animal din calde...

Elev silitor 2 : — A... av noi leneși la grădina gică...

Fata : — Nu ne-ați înțeles învățați atît de mult, vă mai jucați ?

Elev silitor 1 : — După terminăm lecțiile.

Elev silitor 2 : — Eu m la cinema.

O fată silitoare : — Eu m și vizitez muzee...

Elev silitor 3 : — Eu joc f

Gheorghiță : — Fotbal ? lași niciodată învăț pentru fotbal ?

Elev silitor 3 : — Îmi pla joc fotbal,
La poartă trag cu foc,



Dar la învățătură,
Cu cartea nu mă joc
Și-a doua zi la lecții,
Ca să răspund nu-i
În poartă bag eu goluri
Dar am aicea (arătînd la
plin !...

Fata (bănuitoare) : — Da spuneți, ca să luați note mari, nu cumva... cop

Elev silitor 1 : — La teze odată,
Eu nu aș copia.
Să fac ce face altul ?
Am și eu mintea mea !...

Fata silitoare : Dar în pri ța asta,
Țin să vă informez
Rețete de mîncare
Eu totuși copiez !...

Elev silitor 2 : În conste noastră,
E bine voi să știți,
La lecții nu se suflă,
Doar toți sînt pregătiți

Fata silitoare : Există t unul,
Ce suflă tuturor,
Doar cînd jucăm pe sc
Ne suflă un, sufleor.

Elev silitor 3 : Așa, dac vorba,
După exemplul tău
Cu toți suflăm, da-n s
Cînd e fierbinte rău !... (H

Grupul (cîntă) : Sîntem Constelația
„Elevii silitori",
De cît mai multe note m
Noi sîntem amatori !...
(Grupul părăsește scena)

Gheorghiță și Ștefăniță (am doi scriind și îngînînd pe aceeași melodie) : — cît mai multe note mari sîntem amatori !"

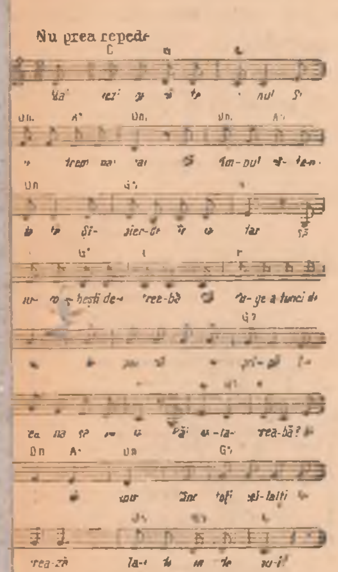
Fata : — Și-acum...

Gheorghiță (scrie) : — Ș cum...

a : — Vine...
[Ște]făniță (scrie) : — „Vine..."
a : — Unul care pierde [ti]mpul fără folos... Vine toc[m]ai din Constelația Pierde-[v]ară...
[Ghe]orghiță (scrie) : — „Din [C]onstelația Pierde vară".
[Ște]făniță : — Cum „pierde-[v]ară", acuma, iarna ?
[Ghe]orghiță (scrie distrat) : — [„]Cum Pierde-vară, acuma, [ia]rna ?"
[Ște]făniță (lui Gheorghiță) : — [Ș]terge asta ! Acum eu am [v]orbit.
[Ghe]orghiță : — Bine ! Atunci [C]onstelația „Pierde iarnă".
[Fat]a (cu haz) : — Bravo !
[(I]ntră în scenă un pionier [c]e va cînta cupletul) :



[A]sta-i [t]reabă?



I

[.]i vezi pe cîte unul
[.]ce e drept mai rar,
[.] timpul cîteodată
[.] pierde în zadar.
[.] nu-i vorbești de-o treabă,
[.] fuge-atunci de ea,
[.] parcă are gripă...
[.] teamă să n-o ia !
[—] Păi asta-i treabă ?
[—] Nu e, vă spui.
Cînd toți ceilalți lucrează
Ia-l de unde nu-i !

II

[.]mica lui, se-ntîmplă
[.] uneori ar vrea
[.] piața să-l trimită
[.]i cumpere ceva.
[.]r în zadar îl cată
[.]-i nici măcar la joc
[„]omul invizibil",
[.] nu-l mai vezi de loc !
[—] Păi asta-i treabă ?
— Nu e, vă spui,
Cînd toți ceilalți lucrează
Ia-l de unde nu-i !

III

Și chiar în timpul școlii
Nu-și schimbă-al său profil,
Nu-l vezi citind o carte
Că nu-i „Bibliofil".
Cînd vede cum colegii
Iau cartea cu asalt,
El îi dă zor cu sportul
Și face-un... triplu salt.
— Păi asta-i treabă ?
— Nu e, vă spui.
Cînd toți ceilalți lucrează.
Ia-l de unde nu-i !

IV

Așa e el, e vesel
Și face mare haz,
Cînd uneori chimiștii
Îi strigă „arde gaz".
Dar cînd sfîrșește anul,
De glumă nu-i de fel,
Atuncea nu mai rîde,
Că rîd ceilalți de el.
— Păi asta-i treabă ?
— Ba, nu-i de loc.
Cînd ceilalți se distrează
El stă și oftează !...

(Intră în scenă doi pionieri —elevi, voioși, fredonînd).

Gheorghiță : — Ăștia cine sînt ?

Fata (ironică) : — Doi „premianți"...

Gheorghiță (lui Ștefăniță) : — Scrie !

Ștefăniță (scrie) : — „Doi premianți"...

Fata : — Da, sînt primii din... coadă !

Gheorghiță (scrie) : — Sînt primii...

Ștefăniță (scrie) : — „Din coadă..."

Fata : — Păi, ce faceți ? Unul scrie o frază și altul alta ? Cum o să vă mai iasă reportajul ?

Gheorghiță : — Foarte bine **(gest explicativ).** Lipim carnetele unul de altul.

Fata (către cei doi invitați) : — Poftiți ! Aveți și un cadou de la noi : un creier electronic.

Gheorghiță : — Scrie !

Ștefăniță : — Dar merită ei să primească un astfel de cadou ?

Gheorghiță : — La ce o să le folosească ?

Fata (discret) : — O să-i învețe minte... **(Le dă cadoul).** Poftiți cadoul ! **(Cei doi îl desfac).**

Amîndoi (cu stupefacție) : — Un creier electronic !

Notă : Sceneta de mai jos va avea loc într-un colț al scenei prevăzut cu elementele de decor necesare.

Un cadou cu tîlc

Elev I : — Ura ! Am găsit !

Elev II : — Ce-ai găsit ?

Elev I : — Salvarea !

Elev II : — Ce salvare ?

Elev I : — Ca să putem răspunde la lecții.

Elev II : — Cum asta ? Cu ce ?

Elev I : — Cu creierul ăsta electronic.

Elev II : — Cum așa ?

Elev I : — Păi, ia uite ce scrie aici, în instrucțiuni : „Pentru elevi, dă răspunsul la orice întrebare din orice materie". Ia uite : matematică, botanică, muzică, geografie, istorie !...

Elev II : — Ura ! N-o să mai fim coada clasei !

Elev I : — Adio, învățat ! Ăsta ne trece clasa în două minute !

Elev II (mîngîind aparatul) : — Creieraș, drăgălaș ! Care-i modul de întrebuințare ? Cum se manevrează ?

Elev I : — Scrie aici.... **(Citind).** Se găsește canalul cu materia respectivă, se atașează la reverul hainei... Se dă drumul la aparat, care vorbește cu vocea ta...

Elev II : — Și cum găsești canalul ?

Elev I : — Scrie aici **(Citește).** Se mișcă butonul 2 cm la dreapta, la o înălțime egală cu 482 supra 324 înmulțit cu... împărțit la... **(se dezumflă).**

Elev II : — Aoleu ! Asta înseamnă că trebuie să știi matematică.. Ce facem ?

Elev I : — Îl manevrăm noi și fără să știm matematică. Trebuie să meargă !

Elev II : — N-are voie !

Elev I : — Fii atent ! Stăm pe rînd ascunși după tablă și-l manevrăm...

Elev II : — Mi-e dor de premiu-ntîi !

Elev I : — Ah ! parcă mă văd premiant !

Elev II : — Parcă mă mănîncă ceva în cap.

Elev I : — Ce ?

Elev II : — Locul unde o să port cununa de premiant.

Elev I : — Să ne-nchipuim că sîntem la școală. Să vedem. fac vreo scofală !

Elev II : — Pe mine m-asculță primul

Elev I : — Așează-l repede la reverul hainei, că vine profesorul !

(Intră profesorul — un copil mai mare, cu ochelari și cu catalog. Elevul I se ascunde după tablă și manevrează creierul electronic).

Profesorul : — Elevul Ioniță ! De cîte feluri sînt metalele ?

Elev II (răspunde prompt și sigur) : — Ionatane, crețești, domnești și pădurețe...

Profesorul : — Elev ! Despre ce metale vorbim !?

Elev I (ascuns după tablă, disperat) : Aoleu ! Ce mă fac ? Am nimerit botanica !

Profesorul : — Să-mi spui dumneata ce rezultă din prelucrarea fierului.

Elev II : — Cartofi și gogonele !

Profesorul : — Unde te trezești, elev ?

Elev II : — La însămînțări !

Profesorul (nervos) : — Unde ți-e mintea ?

Elev II : — În pom !

Profesorul : — În loc să-nveți, te plimbi pe străzi... Ce-oi fi căutînd toată ziua, hai-hui ?

Elev II : — Ridichi de lună !

Profesorul (furios — aparte) : Să-l văd pînă unde merge... **(Către elev II).** Unde ai de gînd s-ajungi ?

Elev II : — La pepeni !

Profesorul : — Ce întrebuințezi pentru nichelarea fierului ?

Elev II : — Ceai de mușețel !

Profesorul (rîzînd) : Unde se găsește minereu de fier ?

Elev II : — La Aprozar !

Profesorul : — Cine-a descoperit principiul vaselor comunicante ?

Elev II : — Alexandru Machedon. **(Aparte).** Aoleu ! Am dat peste istorie !

Profesorul : — Ce se-ntîmplă după scufundarea unui corp în apă ?

Elev II : — Năvălirea popoarelor migratoare.

Profesorul : — Cînd ai de gînd să înveți ?

Elev II : — După căderea Bastiliei !

Profesorul : — Hm ! Cum îl cheamă pe tatăl tău ?

Elev II : — Ramses !

Profesorul : — Unde lucrează ?

Elev II : — La Piramide.

Profesorul : — Cine a descoperit electricitatea ?

Elev II : — Tigrul și Eufratul ! **(Aparte).** Aoleu ! Am nimerit în geografie !

Profesorul : — Cînd ?

Elev II : — Cînd bate uraganul Flora.

Profesorul : — Ce cap ai, elev ?

Elev II : — Capul Bunei Speranțe !

Profesorul : — Cum se numesc cei doi poli electrici ?

Elev II : — Subiectul și predicatul !

Elev I (disperat) : — Gramatica !

Profesorul : — Spune-mi o gamă de întrebuințări ale electricității.

Elev II (cîntă). — Do... re... mi... fa... sol... la... si... do... !

Elev I (aparte, manevrînd creierul, disperat) : ...Muzica !

Profesorul (furios) : — Ce lipsă de pregătire ! **(Îl vede pe Elevul I ascuns după tablă) :** Ce-ai acolo ?

Elev II : — Un creier electronic... Nu merge bine !

Profesorul : — Cred și eu ! Ca să mînuiești creierul electronic trebuie să știi carte. Data viitoare, dacă vreți să treceți clasa, să veniți cu creier... personal.

Fata : — Și acum, dragi invitați, pentru toți cei prezenți la carnaval, am pregătit un cadou. **(Ia un plic din pomul de iarnă, citește) :** Constelația pomului de iarnă vă oferă tuturor invitaților o excursie la munte...

Toți : — Ura !

Gheorghiță : — Scrie !

Ștefăniță (scrie) : — Ura ! O excursie la munte !

Gheorghiță : — Vă ducem noi, cu racheta noastră !

Ștefăniță (scrie) : — Vă ducem noi cu racheta...

Toți : — Dar cine sînteți voi ?

Amîndoi : — Noi ?
(Cei doi cîntă) :

Mecanicii



Sîntem mecanicii de bord
Și punem în acord
Motoarele,
Pistoanele.
Ne-nveselește glasul lor
În do bemol major,
Că au un glas
De contrabas.
Mecanica ne place.
Cu ea avem de-aface
De mici copii,
Lucram la trotinete
Biciclete,
Triciclete,
Motorete,
Avionete,
Iar acum lucrăm și la rachete.
Sîntem mecanicii de bord,
Cîntăm toți în acord,
Mereu la post,
Mereu la post,
Cu mii de-atomi putere acum,
Pornim voioși la drum,
Acolo-n zări,
În depărtări.

Fata : — La revedere ! **Poftiți** pe la noi și la anul !

Gheorghiță : — Și acum, decolăm !

Ștefăniță : — Să mergem în excursie prin țară !

Gheorghiță : — Să vedem atîtea și-atîtea lucruri frumoase !

Ștefăniță : — Că frumusețile țării sînt nenumărate...
(Toți cîntă) :

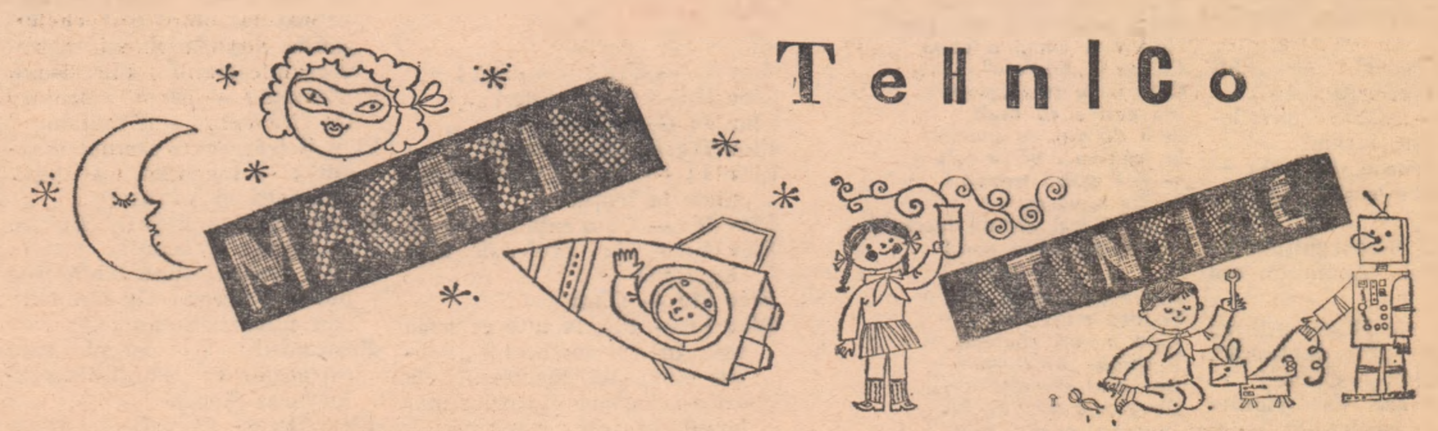
De tine sîntem mîndri, țară dragă !



Spre vîrf de munte, înălbit de nea,
Suim voioși cu iarna împreună,
Ecoul sprintea ca o rîndunea,
Holario, holario răsună...

Pe cetini verzi de brazi ca în povești,
Sclipesc ale omătului rubine,
Cîntînd sprințari refrene tinerești,
Schiorii-n iureș trec pe serpentine.

Cabanele par zarzări albi de mai
Aduși de Moș Gerilă în desagă,
La orice pas găsești un colț de rai.
De tine sîntem mîndri, țară dragă !



PE ARGEȘ ÎN SUS...

„NOUA MEȘTERI MARI, CALFE ȘI ZIDARI..."

Peisajul argeșean ne-a oferit, atîtor generații, încă din primii ani de școală, ca un simbol al geniului creator al poporului român, imaginea cunoscutului monument arhitectonic durat pe aceste meleaguri de calfele și zidarii legendarului meșter Manole Și iată că, în zilele noastre, urmașii acestor meșteri vestiți au adăugat peisajului o altă construcție, menită, de asemenea, să înfrunte veacurile — hidrocentrala de pe Argeș.

Cronica înfăptuirilor contemporane consemnează o dată intrată de cîteva zile în istorie : 9 decembrie 1966. Acum, în această dimineață, în prezența tovarășilor Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Drăghici, Ilie Verdeț, Manea Mănescu a avut loc inaugurarea hidrocentralei — cel mai important obiectiv energetic din acest an de început al cincinalului. La ora zece și douăzeci și șapte de minute, ultima turbină, a patra, a intrat în funcțiune. Din adîncul apelor albastre, ce vor servi și la irigarea ogoarelor și în care s-au îngemănat pentru totdeauna Argeșul cu Topologul, cu Vîlsanul, cu Cernatul, cu rîul Doamna, s-au ridicat în țesătura metalică a firelor electrice șuvoaiele primelor cantități de energie și lumină

Ansamblul lucrărilor, de la barajul înălțat sus la Vidraru, în preajma cetății lui Vlad Țepeș, și pînă la eleganta sală de comandă, cu pereții căptușiți în lespezi de sticlă și furnir de paltin, dovedește înalta măiestrie a constructorilor „Felicităm călduros pe proiectanți, ingineri, tehnicieni și muncitori pentru hărnicia, ingeniozitatea, competența și abnegația cu care au muncit și au realizat acest monumental edificiu energetic" — au înscris conducătorii de partid și de stat în cartea de aur a hidrocentralei, pe prima filă

Elogiu adus muncii constructorilor, îndemn însuflețitor pentru realizarea în continuare a noilor centrale electrice ce se construiesc pe meleagurile argeșene.

Al. PROFIRIU

ȘTIAȚI CĂ...

...**Claviolina** este un nou instrument muzical ? Construit în Franța el permite reproducerea pe cale electronică a timbrului tuturor instrumentelor unei orchestre simfonice !

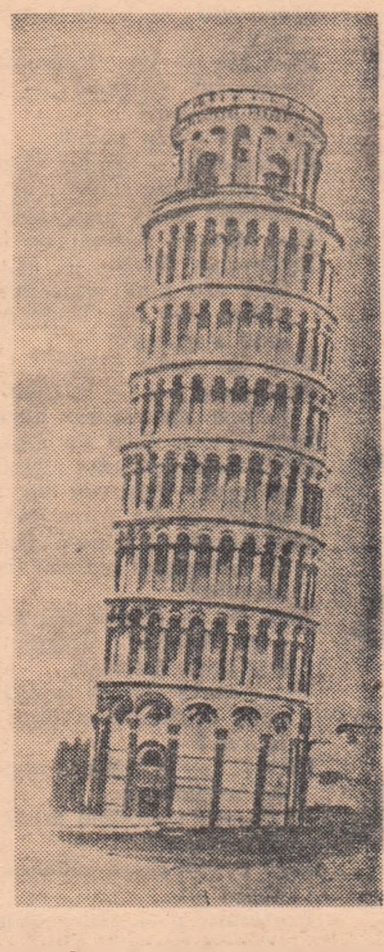
...**Ghepardul** este cel mai rapid animal ? El poate alerga cu o viteză de peste 100 km pe oră, în timp ce calul de curse nu depășește 70 km.

...**Grecii și romanii** foloseau o cerneală de foarte bună calitate ? Ei o preparau din apă gumată cu diferite rășini colorate sau cu drojdie de vin, alaun și culori.

...**In unele regiuni marine,** într-un singur milimetru cub de apă trăiesc circa 4 000 de animale și plante microscopice?

...**In Antarctica** numărul zilelor cu uragane este de 340 pe an ? Pe aceste locuri viteza medie anuală a vîntului este de 19,4 metri pe secundă, dar în cea mai furtunoasă lună a anului ea atinge în medie 25 metri pe secundă !

...**Recordul la înălțime,** printre arbori, îl deține eucaliptul australian ? Înălțimea acestuia este de 100 m, iar circumferința — 7,5 metri



TURNUL DIN PISA

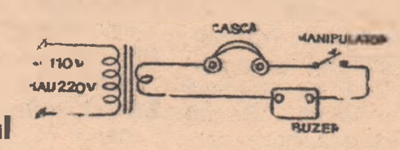
Celebrul turn înclinat din Pisa a fost construit acum aproape 800 de ani. Cîteva caracteristici ale lui: înălțimea — 54 m. numărul etajelor — 7, grosimea pereților — cinci metri, numărul treptelor pînă la partea superioară — 300. Construcția turnului a durat, cu întreruperi, aproape 200 de ani. Faima acestei construcții a fost adusă de înclinația ei față de verticală. Această înclinație este în prezent de peste cinci metri, ea continuînd să se mărească și astăzi. Pentru salvarea monumentului a fost inițiat recent un concurs internațional în vederea găsirii soluției celei mai potrivite de conservare și de asigurare a stabilității lui.

Aparat pentru învățarea alfabetului Morse

Pentru a învăța semnalele Morse auditiv, adică după sunet, avem nevoie de un aparat care să ne dea o notă muzicală. Un asemenea aparat este numit, de obicei — **generator de ton.**

Cel mai simplu **generator de ton este buzerul** — o sonerie electrică obișnuită transformată. Diferența dintre buzer și sonerie constă în aceea că buzerului îi lipsește clopotul și ciocănelul, iar lama elastică a buzerului este mai mică și vibrează mai repede. Buzerul poate fi improvizat și dintr-o cască de radio veche.

Prezentăm mai jos un dispozitiv simplu, pentru învățarea alfabetului Morse, care necesită o **pereche de căști, un manipulator, un transformator de sonerie și un buzer.** După cum reiese din schema de principiu, acest montaj este alimentat direct de la rețeaua de curent alternativ de **110 V sau 220 V. În locul transformatorului** se poate folosi pentru alimentare o baterie de 4,5 V.



Alfabetul Morse

A . —	K — . —	X — . . —
B — . . .	L . — . .	Y — . — —
C — . — .	M — —	Z — — . .
D — . .	N — .	1 . — — — —
E .	0 — — —	2 . . — — —
F . . — .	P . — — .	3 . . . — —
G — — .	Q — — . —	4 . . . . —
H	R . — .	5 . . . . .
I . .	S . . .	6 — . . . .
J . — — —	T —	7 — — . . .
	U . . —	8 — — — . .
	V . . . —	9 — — — — .
	W . — —	0 — — — — —

Știință distractivă

1. Cu ajutorul a 10 bețe de chibrituri încercați să faceți două pentagoane și cinci triunghiuri. Cu puțină bătaie de cap și răbdare problema poate fi rezolvată.

2. Luați un pahar cu apă și presărați în el puțin piper pisat. Atingeți cu oricare deget (în afară de degetul arătător) apa. Rugați și pe prietenii voștri să facă același lucru. La toți piperul se va lipi de degetul udat cu apă. Degetul vostru va fi însă curat. Explicația ? În prealabil, degetul vostru arătător, cu care veți atinge apa, va fi uns cu un strat de grăsime. Suprafața grasă nu permite piperului să se lipească de deget.

PE GLOB

● În Republica Democrată Germană se folosește în prezent un nou material de construcție, tencuiala din plastic. Aceasta este compusă din materiale plastice amestecate cu rășini sintetice, pigmenți și agregate minerale. Noul material de construcție a dat rezultate foarte bune.

● In Anglia, pe fluviul Leven, a fost instalat un contor electric care numără peștii. Dispozitivul constă dintr-un tub de sticlă prevăzut cu electrozi din plăci de oțel inoxidabil. Peștii care trec prin tub produc o schimbare a rezistenței electrice între cei doi electrozi și pun astfel în funcțiune contorul.

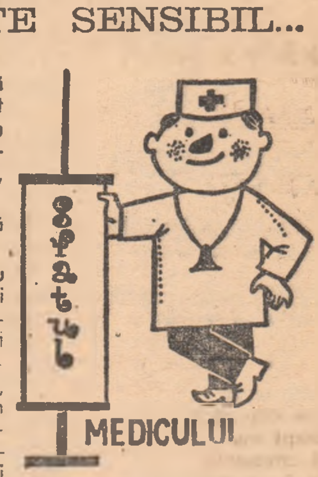
● În Polonia s-a elaborat tehnica de producție a unor plăci de ferociment, un material neobișnuit de ușor și foarte rezistent. Ele cîntăresc de două ori mai puțin decît cel mai ușor material de construcții existent în prezent. Plăcile, avînd o dimensiune de 18 mp., permit economisirea a 1 200 kg de oțel și beton.

● La sfîrșitul secolului trecut marinarii de pe nava americană „Albatros" au prins în emisfera sudică un pește necunoscut pe care l-au denumit „colțosul de Patagonia", deoarece botul îi era plin cu dinți lungi și ascuțiți. Izbucnind o furtună, valurile au măturat de pe puntea vasului peștele. De atunci ihtiologii au căutat zadarnic misteriosul pește, fără a reuși să-l prindă. Anul acesta savanții sovietici au pescuit un nou exemplar din acest misterios pește în apropierea insulei Georgia de Sud.

● Un microscop electronic de mare putere a fost realizat la Institutul „Max Planck" din Berlinul Occidental. Cu ajutorul lui se pot distinge două puncte despărțite printr-o distanță care nu depășește a zecea milioana parte dintr-un milimetru și va fi vizibilă organizarea atomilor în moleculă, alcătuirea atomică a celulei, a virușilor și bacteriilor.

● În Olanda a fost descoperit un nou procedeu ieftin de obținere a diamantelor artificiale. Pentru realizarea lor este folosit un generator de unde, un amestec de hexaogen și trotil și o matriță de grafit introdusă într-un rezervor de apă.

UN MOTOR FOARTE SENSIBIL...



Se obișnuiește ca inima să fie comparată cu un motor. De fapt este un adevărat „motor viu" care trimite sîngele încărcat cu oxigen spre toate țesuturile, iar pe cel întors de la țesuturi — îl trimite spre plămîni, pentru a se curăța și oxigena din nou.

V-ați întrebat vreodată cît lucrează inima ?

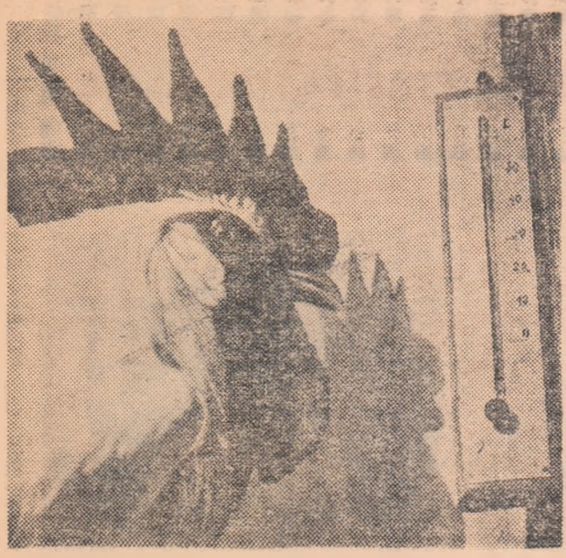
Iată numai cîteva date despre ea. Cu fiecare bătaie inima unui om adult, deși cîntărește abia 300 gr, îndeplinește o muncă egală cu aceea necesară ridicării unei greutăți de 400 gr la o înălțime de 1 m. Într-un minut inima pompează 7 l de sînge, ceea ce înseamnă mai mult de 10 000 l în 24 ore. Inima este cea mai punctuală și perfectă mașină a organismului, care bate neîncetat de 70 de ori pe minut. Cînd își oprește bătăile, viața se stinge.

Pentru a bate regulat pînă la adînci bătrînețe, trebuie să știm să o ferim de oboseală și îmbolnăvire

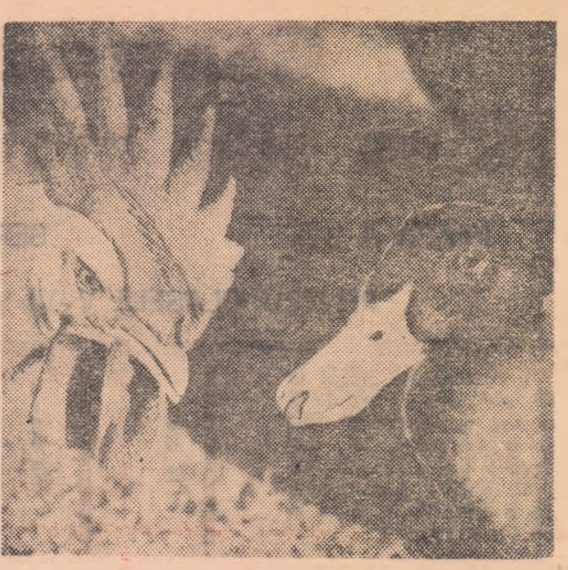
Munca fizică obosește mai repede inima copiilor decît a adulților. La vîrsta copilăriei nu trebuie neglijată practicarea zilnică a exercițiilor de gimnastică și a unui sport organizat, care vă antrenează gradat și treptat atît inima cît și întreg organismul pentru muncă fizică. Deoarece și emoțiile obosesc inima, pregătiți-vă în fiecare zi temeinic lecțiile, pentru a înlătura neliniștea provocată de chestionările orale, de teze și mai ales de examene.

Dar cea mai mare primejdie, în această privință, în copilărie și adolescență, este îmbolnăvirea de reumatism poliarticular acut, boală despre care se spune că „mușcă inima". Astăzi însă, cînd se știe că reumatismul poliarticular acut este o complicație a scarlatinei sau a amigdalitelor cu streptococ hemolitic, este suficient să se trateze corect și complet aceste infecții pentru a ne proteja inima de îmbolnăvire

Dr. Viorica VASILIU









Creastă-purpurie și pintenul

de Al. Dinu IFRIM

— Cucuriguuu !...

Creastă-Purpurie și-a întins din nou gîtul, a deschis larg pliscul și a dat să scoată al doilea strigăt de deșteptare.

A rămas însă cu pliscul deschis și și-a înghițit „cucurigul" al doilea în gîtlej.

— Unde mi-e pintenul ? ! a sărit, scărpinîndu-și piciorul stîng de stinghia pe care îl găsise dimineața.

Somnoros cum era, nu s-a mai uitat la picior, și nici la ceas (n-avea nevoie — ceas era însuși el). S-a uitat în schimb la termometrul agățat lîngă ușă. Arăta 18 grade. Era destul de plăcut. Dar... ce i-a venit să-și strîmbe gîtul la termometru ? De asta îi ardea acum ? Pintenul !... Cine a îndrăznit să-i fure pintenul ? Pe cînd dormea i l-a luat !...

Și-a scuturat creasta grea, să se dezmeticească, penele de pe spinare i s-au zburlit a mînie și, săgetînd aerul cu ciocul, îndîrjit, a ieșit în curtea enormă, cu acareturi multe și albe, gata să se războiască cu oricine i-ar fi stat împotrivă.

Bibilica, pestriță de la cap la coadă, i-a ieșit în întîmpinare, sfioasă :

— Pari cam tulburat, ce s-a întîmplat ?

Creastă-Purpurie a trecut glonț pe lîngă ea, fără s-o ia în seamă. A lăsat totuși să-i scape din gușă cîteva vorbe :

— Astă-noapte... Hoții... Nu vezi — m-au furat !

Bibilica n-a înțeles ce anume i-au furat hoții lui Creastă-Purpurie. S-a uitat după el, mirată.

— Păcat !... Păcat !...

— Păcat, nepăcat, asta e ! s-a oțărît Creastă-Purpurie, cînd i-au ajuns la ureche vorbele de compătimire.

A vrut să întrebe o rățușcă, în treacăt, dacă nu știe ceva de pinten. Pintenul lui de sidef,, de la piciorul stîng.

A renunțat. Prea arăta neștiutoare.

Țanțoș, a ocolit și casa gîștelor (fac o gălăgie de ți-e lehamite !). S-a oprit la un colț, bănuitor. Doi curcani, cu cozile rășchirate, se tot roteau, sporovăiau ceva în taină, ferindu-și într-o parte mărgelele de jeratic.

— Nu cumva ? !...

N-a mai stat o clipă. S-a repezit între ei și...

Ce a ieșit, ar putea să povestească... Zdreanță. Era pe acolo. Care Zdreanță ? Cel din poezie :

„E un cîine zdrențuros
De flocos, dar e frumos,
Parcă-i strîns din petice,
Ca să-l tot împiedice,
Ferfenițele-i atîrnă
Și pe ochi, pe nara cîrnă

. . . .

Are însă o ureche
De pungaș, fără pereche"...

Zdreanță l-a întrebat, prefăcut :

— Ce-ai pățit, voinicule ?

— Mi-a furat pintenul, s-a grăbit Creastă-Purpurie să răspundă. Cenușiul. Curcanul...

Zdreanță l-a privit pieziș, scoțînd un schelălăit de uimire.

— Eu îl văd la picior !

Creastă-Purpurie și-a răsucit gîtul lung, plecînd capul pe-o parte, apropiindu-și ochiul rotund de piciorul stîng. De necrezut : pintenul era acolo ! O fi fost tot timpul la picior ? Nu și-a dat seama.

Să nu apară compromis în fața lui Zdreanță, i-a luat-o înainte :

— Ascultă, ce e cu oul din labele tale ?

Zdreanță, ironic :

— Ai mai văzut ou albastru ? E o minge, mă joc. Apoi... Mie nu-mi plac de mult ouăle. Nu pot să sufăr găina

Zice Zdreanță-n gîndul lui :

„S-a făcut a dracului..."

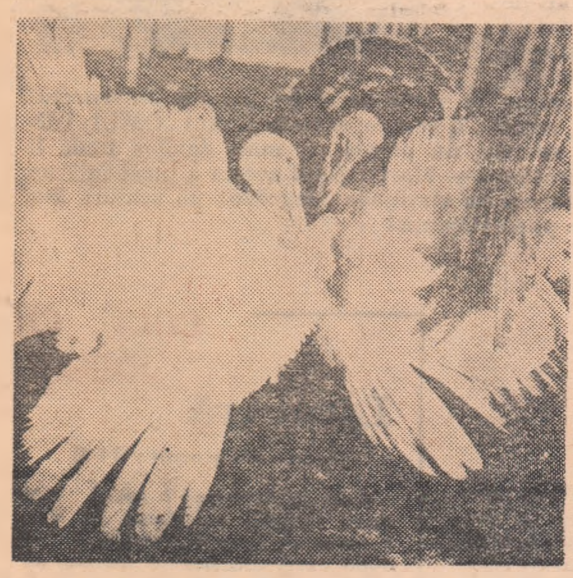
Nu putea să uite pățania cu oul fierbinte. Amintirea l-a supărat :

— Mai bine leagă-te la cap, i-a zis Zdreanță lui Creastă-Purpurie. Nu vezi că s-a învinețit ?

Creastă-Purpurie a înghițit în sec și s-a legat frumușel c-o batistă. Așa cum îl vedeți în ultima fotografie, pe care i-a făcut-o tot... fotoreporterul nostru

Grigore PREPELIȚA

P. S. Au mai colaborat la realizarea acestui „scurt metraj" : *Elisabeta NICOLAE, Aurelia SCHMIDT* și *Ecaterina CHIȚORAN,* crescătoare de păsări la Stațiunea avicolă Băneasa, de pe lîngă Institutul agronomic.







Viteazul din Tam Ngai

Urcase și coborîse colina de peste douăzeci de ori. La poalele ei adăpostiseră răniții din casele bombardate și tot acolo instalaseră școala. Danh rămăsese de patrulă, împreună cu un alt partizan. „Pericol nu poate fi acum, după cîteva ore de la încetarea bombardamentului" — se gîndea Danh. E adevărat că se învîrtiseră cîteva avioane inamice prin apropiere, dar erau probabil raiduri menite să-i deruteze pe partizani. Era o tactică cunoscută : efectuau raiduri de recunoaștere într-o direcție și atacau într-alta. Băiatul patrulă o vreme, apoi se gîndi să-și petreacă timpul mai cu folos. Îi ajută tovarășului său să cerceteze terenul. În spatele colinei erau ai lor. Numai din față se puteau aștepta la un eventual atac. Chibzuiră asupra unghiurilor avantajoase și amplasară muniția în tufișuri.

Danh scruta depărtările cu ochii săi ageri și se gîndea în același timp, cu nostalgie, la școala care urma să-și continue activitatea la poalele colinei. Dorea atît de mult să fie și el prezent la prima lecție... Măcar o oră ! Să-și amintească de zilele cînd și directorul școlii venea să-l asculte cum recită versuri. Nici el nu era departe de vîrsta copiilor pe care îi strămutase aici. Ducea încă dorul școlii pe care o abandonase pentru a-și apăra satul și pentru a-și răzbuna familia ucisă. Mulți dintre părinții copiilor adăpostiți de ei, pieriseră tot atunci, la bombardarea orezăriei. Acum, singurii lor apărători erau partizanii.

Danh cercetă împrejur, dar nici o pală de vînt nu clintea frunzișul. Totuși, un foșnet tot mai deslușit venea de undeva din apropiere. Vîjîitul unui proiectil îi ordonă, fără cuvinte, să se trîntească la pămînt. Își căută cu privirea tovarășul de arme, dar nu-i trebui mult să înțeleagă că glonțul inamic își atinsese ținta. De jos, din vale, se tîrau prin ierburi, ca niște șopîrle, dușmanii. Timp să-i anunțe pe ai săi nu mai avea ; să se retragă, însemna să părăsească singurele poziții favorabile pentru atac. Iar de partea cealaltă a colinei erau copiii, răniții. Inamicii se apropiau și el nu luase încă nici o hotărîre. Sau poate luase...

Erau la numai 20 m depărtare, cînd rafalele armei sale îi făcu pe cîțiva să sară în picioare, pentru ca apoi să se prăvălească pentru totdeauna. Alerga dintr-un tufiș în altul, deruta inamicul și-l ținea într-un foc continuu. Surprinși, ostașii saigonezi se retraseră. Se așternu din nou liniștea. Era însă o liniște de scurtă durată. Un huruit îngrozitor zdruncină pămîntul. Amfibiile, ca niște balauri hămesiți, înaintau amenințătoare. Le numără : una, două... patrusprezece ! Danh lăsă arma de o parte. Acum era ineficace. Se înarmă cu grenade și se năpusti la vale. Le cunoștea bine forma dar, ce ciudat, mai stăruia încă în palmele sale conturul drag al cărților de școală ! Aruncă de la distanță în prima amfibie, dar grenada explodă undeva, alături. Îndîrjit, Danh se apropie de al doilea colos. Un pas, încă unul, acum !

...Partizanii sosiți în momentul exploziei se trîntiră la pămînt. O detunătură îngrozitoare zgudui pămîntul. Din amfibie, se înălțau limbi uriașe de foc. Cuprinse de panică, celelalte blindate făcură calea întoarsă. Duduitul lor hidos se auzea acum departe încet, tot mai încet. O dată cu înserarea, se lăsă liniștea. De data aceasta, o liniște deplină...

★

Dimineața îi găsi pe copii în adăpostul unde se instalase școala. Prima lecție din acea zi nu a fost citită din manual. Învățătoarea le-a vorbit copiilor despre vitejia lui Danh, băiatul erou din satul sud-vietnamez Tam Ngai.

Ochii celor mici înotau în lacrimi. Cei mari strîngeau cu îndîrjire scoartele cărților, dar simțeau parcă în mîini patul armelor.

Danh fusese prezent la prima lecție. Va fi prezent alături de ei și în luptă.

Sorina DANEȘ

Concursul „Cine știe mai mult“

ETAPA A II-A — SERIA A II-A

PENTRU CLASELE V-VI-VII

1. Andrei s-a culcat la 28 februarie, la ora 19 și a pus deșteptătorul să-l sune dimineață, la ora 8. Cîte ore a dormit Andrei, dacă presupunem că a adormit în clipa în care s-a culcat?	13 ore	10 ore	1 oră	
2. În 1862 a apărut volumul „Cinci săptămîni în balon" de Jules Verne. Eroul principal, dr. Fergusson, zbura imaginar deasupra Africii. Călătoria sa a fost încununată de succes. Obiectivul a fost atins! Care era acesta?	Ascensiunea pe vîrful Kilimanjaro	Prima traversare, de la răsărit la apus, a Africii	Descoperirea izvoarelor Nilului.	
3. Un pendul se află într-o cameră unde este foarte frig. Cu toate acestea, bietul pendul își face datoria și funcționează. Dar cum merge el?	La fel ca în condiții normale	Mai repede	Mai încet.	
4. Pe Nicolae Filimon îl cunoașteți în calitate de scriitor, pe Anton Pann — de culegător de folclor, iar pe Dimitrie Cantemir, ca domnitor și cărturar vestit. Care dintre ei au avut și preocupări muzicale?	N. Filimon	A. Pann	D. Cantemir	
5. La 18 martie 1906, Traian Vuia a executat primul zbor din lume, în care aeroplanul, inventat de el, s-a desprins de pămînt prin propriile mijloace de bord, fără nici o altă instalație ajutătoare legată de sol. Știți unde s-a născut acest curajos fiu de țăran?	Comuna Bujor	Orăștie	Făget	
6. Mircea și Dinu au hotărît să plece într-o călătorie, care să-i depărteze cît mai mult de centrul pămîntului. Unde vor reuși lucrul acesta?	Ecuator	Polul Nord	Polul Sud	

ALBUM CINEMATOGRAFIC

Margareta Pîslaru



În 1958, cînd a interpretat prima melodie pe scena *Casei de cultură „Grivița roșie“* din București, avea numai... 15 ani. Vocea i-a devenit curînd cunoscută prin stațiile de radio și televiziune. *Între timp, continuam, se-nțelege, să fiu școlăriță și, dacă răspundeam la o materie mai slab, nu aveam voie să cînt*“, povestește Margareta. Anul 1965 i-a adus debutul în cinematografie, cu un rol din coproducția româno-sovietică „TUNELUL“. „De ce ai ieșit din televizor, te rog frumos să intri la loc!“ i-a strigat la o filmare un puști de vreo cinci ani, supărat foc. Margareta l-a ascultat, continuînd să cînte, dar, în același timp, a mai realizat rolul principal din filmul „O FATĂ FERMECĂTOARE“, ce va fi prezentat în premieră. Astfel i-a mulțumit și pe prietenii Albumului nostru cinematografic!

Jean Paul Belmondo



S-a născut la 24 aprilie 1933. După absolvirea Conservatorului din Paris a jucat în cîteva filme, devenind celebru prin realizarea rolului principal din „CU SUFLETUL LA GURĂ“ (1960). Niciodată obosit, chiar dacă a repetat de zeci de ori aceeași scenă pe platoul de filmare, totdeauna înclinat spre glume, *Bébel* (cum îl numesc prietenii) este la fel de fermecător în viață ca și pe ecrane. Interpretul neuitatului „CARTOUCHE“, pe care îl veți revedea în filmul „OMUL DIN RIO“, el însuși foarte bun sportiv, nu pierde un meci de box unde îl poate admira pe campionul preferat — Marty. Anul acesta a jucat într-un film cu sporturi de iarnă, turnat în stațiunea Megrève; pe schiuri, s-a simțit, după cum declară... în plină vacanță!

Din minunatele întîmplări ale teatrului (II)

SERBAREA LUI DIONYSOS

de Alecu POPOVICI

Marea se tălăzuia mereu, neliniștită și înspumată, aducînd din larg un miros aspru de ierburi sărate. Venea toamna în bogata cetate a Tomisului de la Pontul Euxin (Marea Neagră).

Strugurii erau copți pe araci, teascurile pregătite să stoarcă boabele grele și butoaiele spălate și afumate, gata să primească mustul la fiert. În fierbere era și toată cetatea. Se zvonise din casă în casă de serbarea cea mare care va avea loc în teatru. Chiar oamenii cei mai serioși din cetate își lăsau îndeletnicirile lor de fiecare zi. Fiecare își pusese deoparte drojdie de vin, bună de mîzgălit fața ca să nu fii recunoscut, și frunze de cimbrișor pentru cununi.

Bucuria cea mare era însă în casa lui Epicrates, fiul lui Nicobulos — arhitect vestit. A doua zi, ca răsplată pentru edificiile înălțate de el, avea să fie încununat cu cunună de aur în teatru. Pentru aceasta se scriseseră versuri speciale, iar niște actori străini pregătiseră o reprezentație comică. Aveau să fie și concursuri gimnastice și muzicale. Despre acestea ne povestește inscripția de pe piatra de marmură păstrată pînă astăzi...

Serbarea începu de dimineață... Un alai de bărbați îmbrăcați în piei de țap, cu araci bogați în struguri, dansau în jurul unui car enorm, pe care trona zeul Dionysos cu o mască uriașă, cățărat pe un butoi și mai uriaș de vin. În jurul carului, mascați, bătrîni, păzitori de boi.



MASCĂ COMICĂ (teracotă, sec. IV—III î.e.n.). Muzeul regional de arheologie Dobrogea din Constanța

Dansul cuprindea pe actori și public într-o dezlănțuire uriașă ca talazurile mării... Conducătorul corului puse o întrebare celorlalți care-i răspundeau cu toții deodată, însăilînd astfel primele dialoguri.

Și în teatru sărbătorirea lui Epicrates se bucura de o pompă nemaiîntîlnită.

Nu departe de Tomis, la Histria, într-un uriaș amfiteatru, apăreau actori cu măști comice, cu nasul curbat, rîs viclean și pîntec enorm, de paraziți.

Nu știm cine a ieșit primul la concursurile din acea zi...

Poate să fi fost vreun actor din cei ale căror măști sau chipuri au înfruntat veacurile imortalizate de statuietele muzeelor din Constanța sau Mangalia, poate vreunul din cei ale căror pietre de mormînt, cu inscripții ce le pomenesc numele, stau mărturie spectacolelor ce aveau loc acum două mii cinci sute de ani în coloniile grecești de la țărmul Mării Negre.

Se amestecau aici obiceiuri romane și grecești, cu altele aduse din Orient...

Dar toate se închegau pentru a sărbători pe Dionysos, zeul protector al unuia din cele mai prețioase daruri ale vechiului pămînt dobrogean: strugurii...

COLȚ CU JOCURI

Literară

(Rebus anagramat: 3+3)

Cum se dezleagă? Aflați cele două imagini principale de cîte 3 litere — cum arată cheia — după care, amestecînd literele, să aflați un singur cuvînt



Geografică

Metagramă anagramată
(xxxxxox—xxxxxox)

Cum se dezleagă? Aflați ce reprezintă desenul, amestecați literele în așa fel, încît să obțineți un altul, înlocuind o literă cu litera de pe desen în locul indicat cu O la cheie



41630

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"